

Anna Zabacka

W BESKIDZIE SĄDECKIM

Coraz wyżej wężowatą ścieżką
pod stopami wilgotne igliwie,
w dole szum Popradu.

Pachnie jesienny las,
rozrasta się we mnie.
Niebo mieni się błękitem,
szczyty w majestacie...

Woń mikroklimatu,
a w sercu czysta radość.
Tyle słońca!

W MUSZYNIE

Zanurzyć się raz jeszcze
w muzykę lasu,
kojącą jak balsam.
Zdobywać górskie dukty,
wirować z wiatrem
do utraty tchu.

Jaki piękny zachód!
Słońce całuje drzewa,
tańczy z fioletem wrzosowisk.
Przychylnie wiecznemu pięknu.

NAD POPRADEM

Przedwieczorny Poprad
pachnie nienasyceniem,
choć strugi deszczu
łączą niebo z ziemią,
zatapiają kamieniste brzegi.

Trzciny i wodorosty,
splecione misternym baldachimem,
ogłądają się za minionym latem.
Słońca im wciąż za mało!

Muszyna, październik 1999 r.